

Handläggare: Christina Höglom
Telefon: 08-508 25 606

Till
Socialnämnden

Rapport om barnfamiljer i Stockholms stad 2010 som saknar stadigvarande bostad

Förvaltningens förslag till beslut

1. Socialnämnden godkänner föreliggande rapport.
2. Ärendet överlämnas till kommunstyrelsen och stadsdelsnämnderna för kännedom.

Leif Fransson
T.f. förvaltningschef

Fredrik Jurdell
Avdelningschef

Sammanfattning

I ärendet redovisas en kartläggning av antalet familjer med barn under 18 år som saknar stadigvarande bostad och som under september 2010 hade kontakt med socialtjänsten i Stockholm. Kartläggningen visar att socialtjänsten hade kontakt med 225 familjer med totalt 455 barn under den aktuella perioden. Till familjerna i kartläggningen ska dock läggas ytterligare minst 95 familjer som inte redovisats men borde ingått i kartläggningen. Det totala antalet barnfamiljer som saknar ett stadigvarande boende är alltså minst 320. Antalet barn i de oredovisade familjerna är dock okänt.

Den osäkra boendesituationen bland de kartlagda barnfamiljerna beror främst på att dessa familjer aldrig kommit in på stadens bostadsmarknad.

Inom Stiftelsen Hotellhem finns sedan januari 2009 genomgångslägenheter för c:a 170 barnfamiljer vilket sannolikt har inneburit att fler familjer har kunnat erbjudas mer långsiktiga boendalternativ än t.ex. lägenhetshotell, vandrarhem och tillfälligt inneboende.

Även om kommunen har det yttersta ansvaret för att de som vistas i kommunen får det stöd och den hjälp som de behöver har socialtjänsten inget generellt ansvar för att lösa bostadssituationen för barnfamiljer. Att avhjälpa bostadsbristen är i högsta grad en bostadspolitisk fråga. Arbetsmarknads- och integrationspolitiken har också stor betydelse i sammanhanget för att hjälpa människor till egen försörjning och integrering i samhället.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts inom staben vid socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltningens avdelning för stadsövergripande sociala frågor.

Bakgrund

Tidigare genomförda kartläggningar

Socialtjänst- och arbetsmarknadsnämnden har gett förvaltningen i uppdrag att genomföra en kartläggning av antalet barnfamiljer som saknar stadigvarande bostad och som har kontakt med stadens socialtjänst. Motsvarande kartläggningar har genomförts 2004 samt 2008. 2004 saknade 188 hushåll bestående av totalt 231 vuxna och 327 barn under 18 år fast bostad. Hushållen bestod av 108 ensamstående kvinnor, 25 ensamstående män samt 49 par med barn.

2008 hade socialtjänsten kontakt med 160 familjer med totalt 347 barn under 18 år. Hushållen bestod av 104 ensamstående kvinnor, 6 män och 50 par med barn. I både kartläggningarna framkom att bostadslösheten bland barnfamiljer bara till en liten del beror på avhysningar. Den främsta orsaken var att familjerna aldrig kommit in på stadens bostadsmarknad. Huvuddelen av familjerna kom från länder utanför EU.

Kronofogdens statistik över avhysta hushåll år 2008 och 2009

Fr.o.m. 2008 för Kronofogden statistik på kommunnivå över antalet barn som är berörda av avhysningar från bostäder. Med antal barn som berörs avses alla barn under 18 år som bor permanent eller tillfälligtvis i bostaden. Det har ingen

betydelse om det rör sig om egna barn, samboendes eller inneboendes barn. Till berörda barn räknas också växelvis boende och umgängesbarn som träffar sin förälder 30 dagar per år eller mer.

2008 var 716 barn i Sverige berörda av att båda, eller en av deras föräldrar eller vårdnadshavare, blev avhysta från sina bostäder. 2009 var 618 barn berörda, en minskning med 14 %. 2008 var 54 barn i Stockholms stad berörda av avhysningar från bostäder med förstahandskontrakt. 2009 var 28 barn berörda, en minskning med 51 %.

Redovisning

Kartläggning 2010

Under september 2010 genomfördes en kartläggning av familjer med barn under 18 år som bodde i osäkra boendeförhållanden och som var aktuella inom stadens socialtjänst under denna månad. Kartläggningen genomfördes genom att handläggare vid stadsdelsförvaltningarna fyllde i en särskild webbenkät, en enkät per familj. Uppgifterna har därefter bearbetats och sammanställts vid staben inom socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltningen avdelning för stadsövergripande sociala frågor.

Barnfamiljer som saknar stadigvarande bostad definieras enligt följande:

"Familjer eller ensamstående med hemmavarande barn under 18 år som saknar egen eller förhyrd bostad och som inte bor i något stadigvarande andrahands- eller inneboendeförhållande och därför är hänvisade till tillfälliga boendalternativ. Dessutom familjer eller ensamstående med barn som tillsammans vistas på institutioner, i familjehem eller annan vårdinrättning och inte har någon ordnad bostad vid utskrivning"

I tidigare kartläggningar har inte familjer som bodde i de dåvarande genomgångsbostäderna för flyktingar ingått. I årets kartläggning ingår även familjer som bor i Stiftelsen Hotellhems (SHIS) särskilda genomgångsbostäder för barnfamiljer samt familjer som bor i försökslägenheter. Dessa familjer definieras inte som bostadslösa enligt ovan, men ingår ändå i den undersökta gruppen då dessa boendeformer inte är permanenta boendelösningar. Uppgifterna i 2008 och 2010 års kartläggningar är därför inte helt jämförbara.

SHIS särskilda bostäder för barnfamiljer har funnits sedan 2009 och har dels ersatt de tidigare genomgångsbostäderna för flyktingar, dels utökats med ytterligare lägenheter. Hotellhem för barnfamiljer är en tillfällig bostad för familjer i avvaktan en lägenhet på den reguljära bostadsmarknaden. För att få en sådan bostad krävs remiss från stadsdelsförvaltningarna. Familjerna får inte ha någon form av social problematik utöver den osäkra bostadssituationen och ska vara aktivt bostadssökande. Enligt uppgifter från SHIS har samtliga stadsdelsförvaltningar utom Norrmalm remitterat familjer till dessa bostäder under 2010. Flest antal familjer har remitterats av Rinkeby- Kista, Spånga- Tensta och Enskede- Årsta- Vantör.

De uppgifter som har inhämtats från samtliga stadsdelsförvaltningar är:

- Antalet berörda familjer, antalet barn i olika åldersgrupper samt familjen sammansättning
- De vuxnas ursprungsnationalitet
- Hur länge familjen vistats i Sverige efter uppehållstillstånd (UT)
- Orsak till den osäkra boendesituationen
- Hur länge familjen har saknat stadigvarande boende
- Aktuell boendesituation
- Vilka insatser som planeras för att avhjälpa nuvarande boendesituation
- Vilka övriga insatser som pågår i familjen från socialtjänstens sida
- Om barnet/ barnen är föremål för barnavårdsutredning

Uppgifter har lämnats i en webb-enkät enligt fördefinierade val.

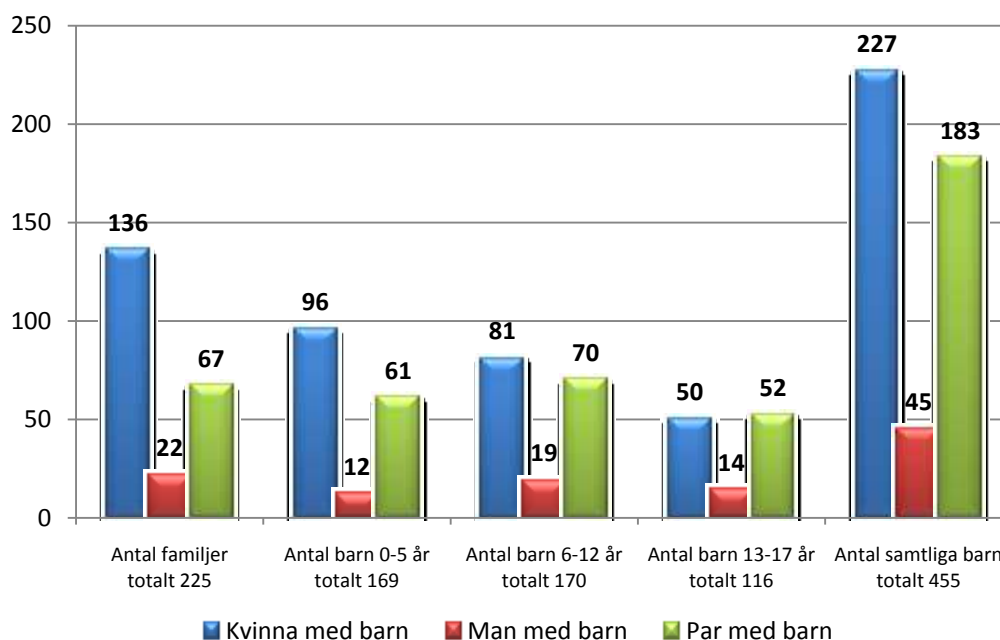
Särskild kommentar

Vid sammanställningen av kartläggningen har det framkommit att samtliga berörda familjer inte har redovisats. Inom SHIS finns 148 genomgångslägenheter i fem hotellhem samt 22 lägenheter ”på stan” för barnfamiljer, dvs. totalt 170 lägenheter av vilka samtliga var uthyrda i september då kartläggningen genomfördes. I kartläggningen redovisas endast 75 familjer boende på hotellhem, vilket visar på brister i redovisningen från stadsdelsförvaltningarna. Minst ytterligare 95 familjer borde ingått i kartläggningen. Det totala antalet barnfamiljer som saknar ett stadigvarande boende är alltså minst 320. Antalet barn i de oredovisade familjerna är dock okänt.

Det faktum att samtliga familjer som bor inom SHIS inte är redovisade skapar osäkerhet om det även förekommer brister i redovisningen av övriga familjer som saknar stadigvarande bostad. Detta har inte varit möjligt att undersöka inom ramen

för denna kartläggning. Rapporten baseras därmed på uppgifter som lämnats om de 225 familjer som redovisats i kartläggningen.

1. Antal barn och familjesammansättning 2010

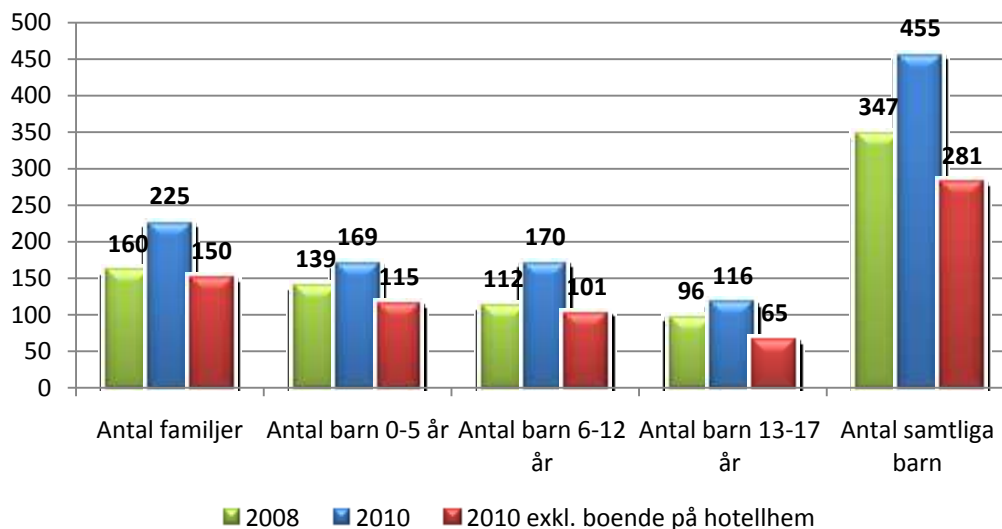

Totalt redovisas 225 barnfamiljer utan stadigvarande boende. Ensamstående kvinnor med barn utgör den största andelen med 60 %, ensamstående män med barn utgör 10 % och par med barn 30 %. Motsvarande siffror 2008 var 65 %, 4 % respektive 31 %. Andelen kvinnor med barn har alltså minskat och andelen män med barn har ökat.

Barn i hushåll med ensamstående kvinnor utgör 50 %, i hushåll med ensamstående män 10 % och i parhushåll 40 %. Motsvarande siffror 2008 var 53 %, 3 % respektive 44 %. Andelen barn till ensamstående kvinnor har alltså minskat och andelen barn till ensamstående män och till par har ökat.

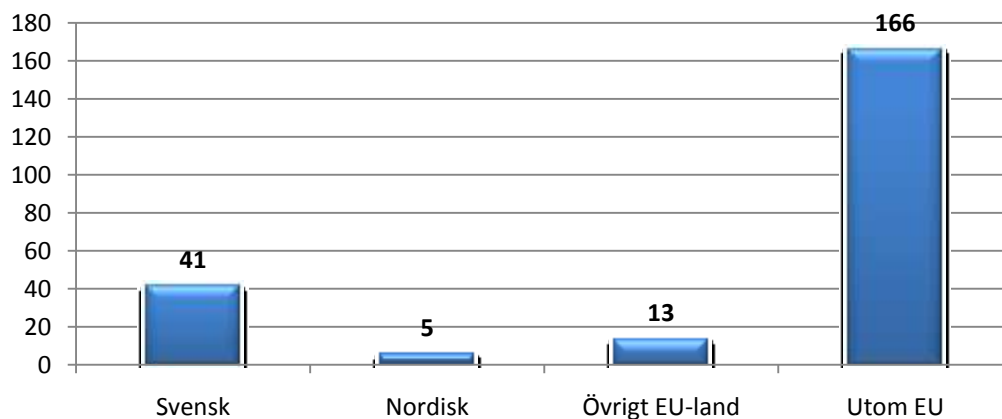
Totalt ingår 455 barn i familjerna. Barn i förskoleåldern 0-5 år utgör 37 %, barn i låg- och mellanstadieåldern 37 % och barn i högstadie- och gymnasieåldern 26 %. Åldersfördelningen skiljer sig inte nämnvärt jämfört med 2008.

2. Antal familjer och barn – jämförelse 2008 och 2010

Antalet barnfamiljer med osäkra boendeförhållanden har ökat från 160 till 225. I årets kartläggning ingår dock även familjer som bor på hotellhem för barnfamiljer. Om man i årets kartläggning bortser från dessa familjer har antalet familjer minskat från 160 till 150. Även antalet barn har minskat.

3. Antal familjer fördelat på de vuxnas ursprungsnationalitet* – totalt antal = 225

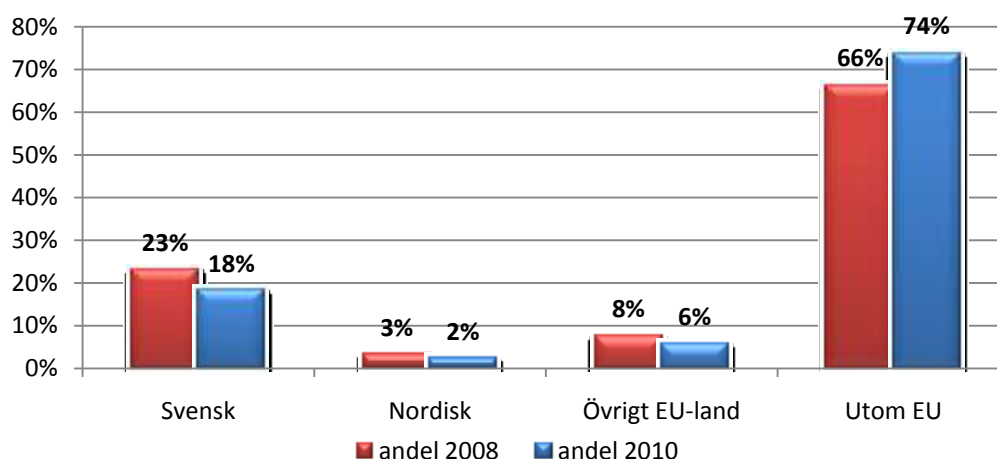
* De 6 parhushåll som består av en svensk person och en person med annan ursprungsnationalitet redovisas som svenskt hushåll.

Av de 166 familjer som har sitt ursprung utom EU är det 50 familjer med ursprung i Somalia (30 %), 30 med ursprung i Irak (18 %) och 14 familjer med ursprung i Eritrea (8 %). Övriga 44 % fördelar sig relativt jämt på 30 olika nationaliteter. När

det gäller gruppen från övrigt EU-land utgörs hälften av familjer med polskt ursprung.

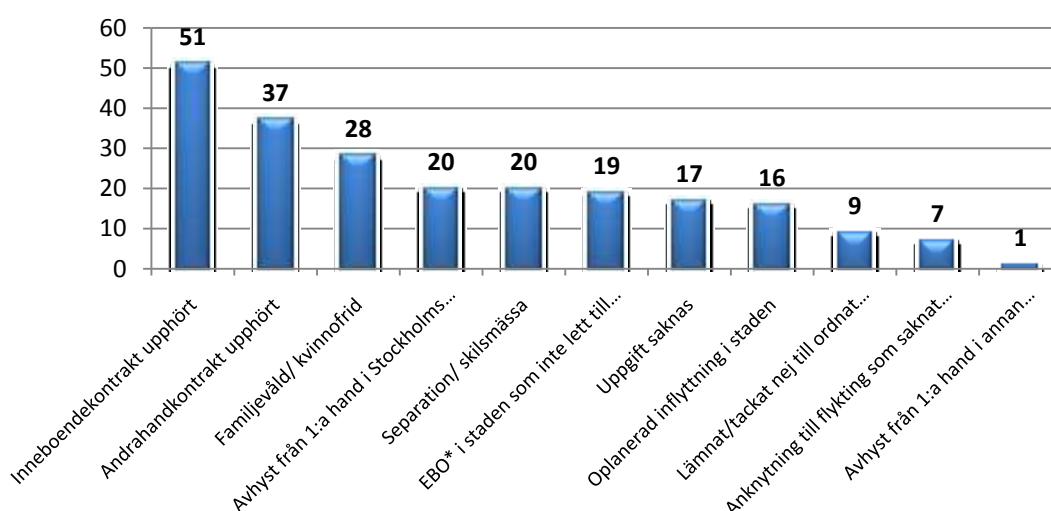
Av de 179 familjer som har sitt ursprung utanför Norden har 51 % vistats i Sverige mer än 3 år efter uppehållstillstånd, 28 % har vistats här i mindre än tre år och resterande 21 % mindre än 18 månader.

4. Fördelning av de vuxnas ursprungsnationalitet – jämförelse 2008 och 2010

Jämfört med 2008 utgör familjer med ursprung utanför EU en allt större andel av familjerna.

5. Orsak till den osäkra boendesituationen – totalt antal = 225

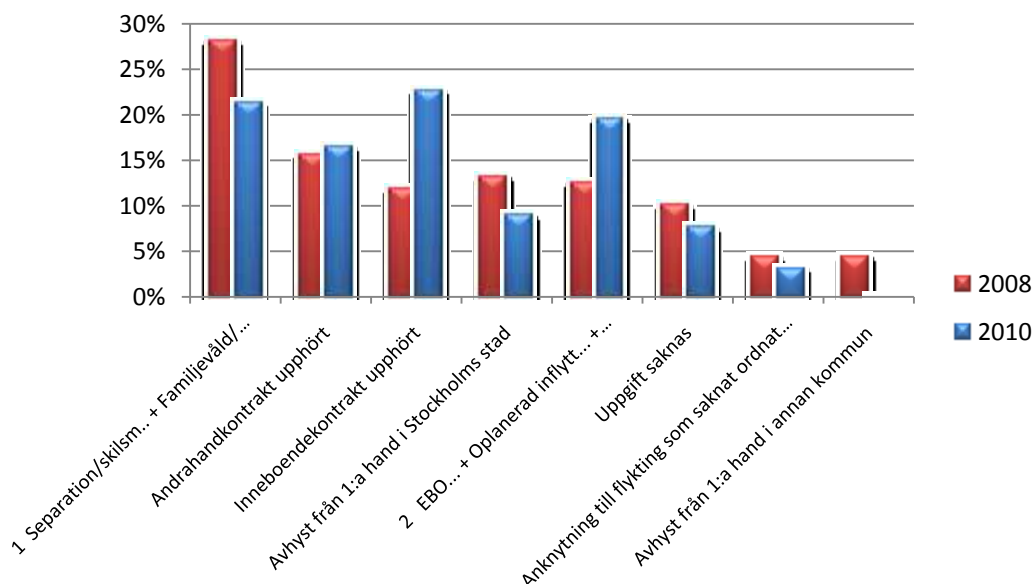

*EBO (eget boende under asyltiden)

Den vanligaste orsaken till familjernas boendesituation är att ett tidigare tillfälligt boende har upphört, såsom inneboende, EBO under asyltiden eller andrahandsboende. Separation och familjevåld är andra vanliga orsaker.

När det gäller avhysningar är detta orsaken för mindre än 10 % av det totala antalet familjer. När det gäller de svenska familjerna har dock 25 % blivit avhysta från ett förstahandskontrakt i Stockholms stad och de står för hälften av alla avhysningar. Samtliga avhysningar har verkställts för mer än ett år sedan. Av familjerna med ursprung utom EU hade 4 % blivit avhysta medan 96 % aldrig har etablerat sig på bostadsmarknaden i Stockholm.

6. Jämförelse av fördelningen av orsaker 2008 och 2010*

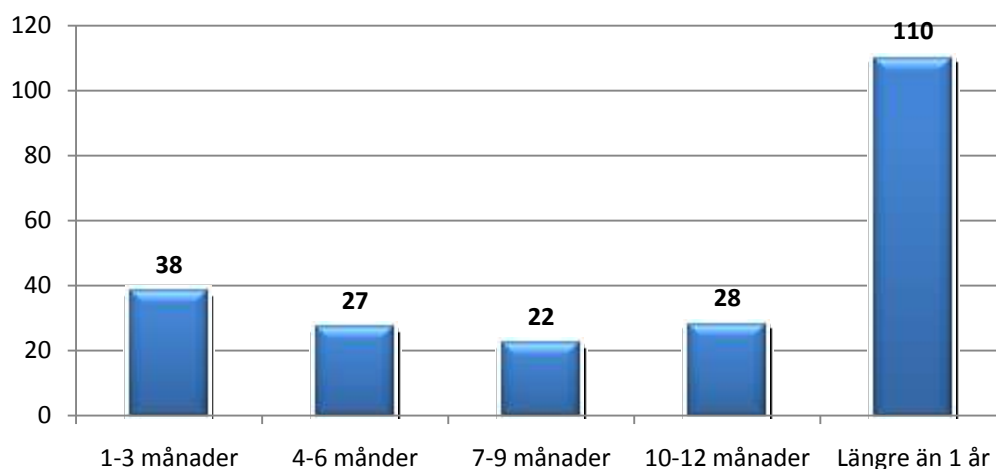
* För att kunna jämföra orsakerna 2010 med 2008 har vissa orsaker som särredovisats 2010 lagts samman enligt följande:

Separation/skismässa + Familjevåld/ kvinnofrid

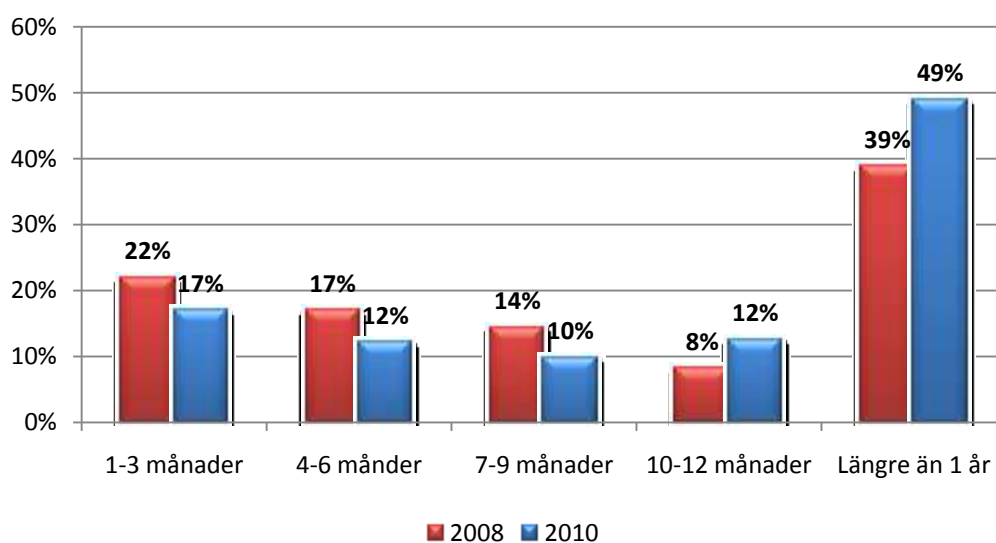
EBO(eget boende under asyltiden) i staden som inte lett till stadigt boende + Oplanerad inflyttning i staden + Lämnat/tackat nej till ordnat boende på annan ort

Den största förändringen när det gäller orsaker jämfört med 2008 är att andelen familjer där ett tidigare tillfälligt boende har upphört har ökat kraftigt. För en mindre andel än tidigare är orsaken separation eller familjevåld.

7. Tid som familjerna har saknat stadigvarande boende – totalt antal = 225

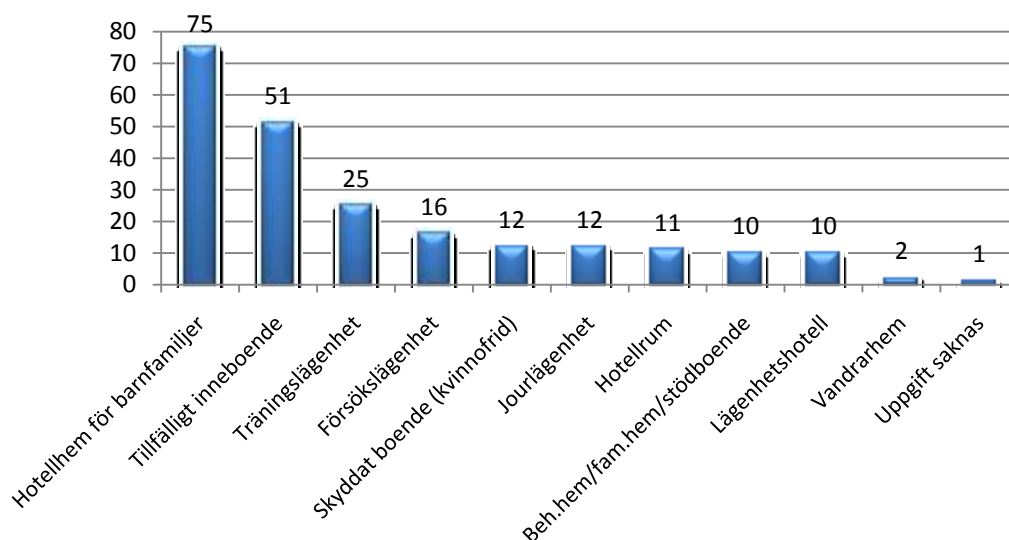

8. Jämförelse av fördelningen över hur lång tid familjerna saknat stadigvarande boende 2008 och 2010

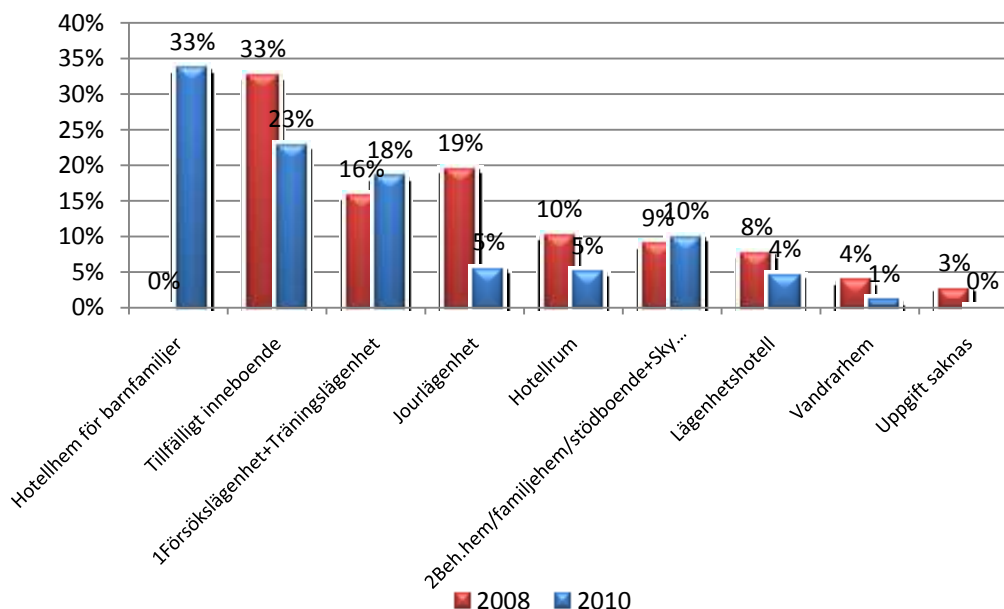
Av tabellerna framgår att nästan hälften av familjerna (49 %) har saknat stadigvarande boende längre än ett år. Gruppen som har saknat stadigvarande boende 10-12 månader utgör 12 %. Båda dessa grupper har ökat, i 2008 års kartläggning utgjorde de 39 % respektive 8 %.

9. Aktuell boendesituation - totalt antal = 225

Den vanligaste boendeformen är hotellhem för barnfamiljer. I kartläggningen redovisas 75 familjer, men det verkliga antalet är 193.

10. Jämförelse av fördelningen på olika boenden 2008 och 2010

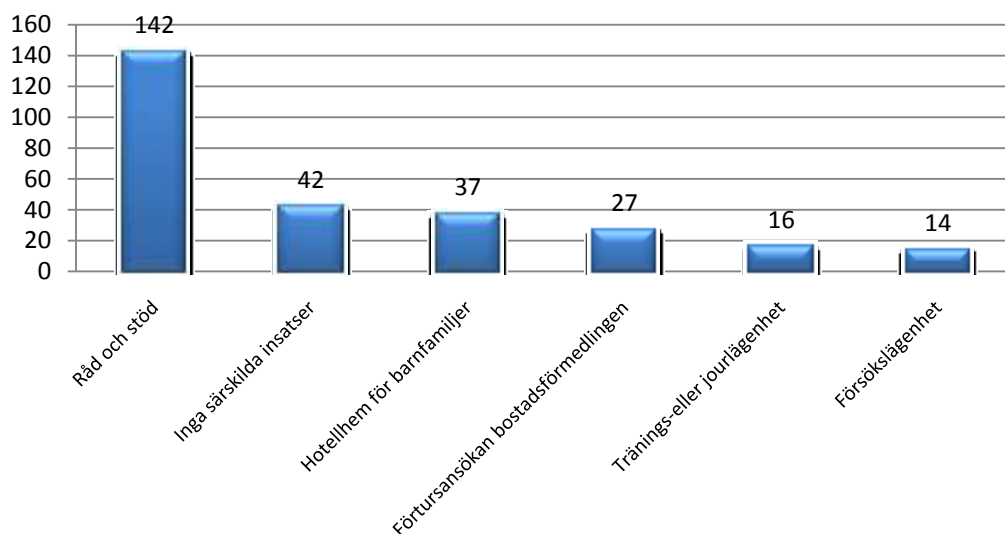

* För att kunna jämföra boendesituationen 2010 med 2008 har vissa orsaker som särredovisats 2010 lagts samman enligt följande:

1. Försökslägenhet + träningslägenhet
2. Behandlingshem/familjehem/stödboende + Skyddat boende (kvinnofrid)

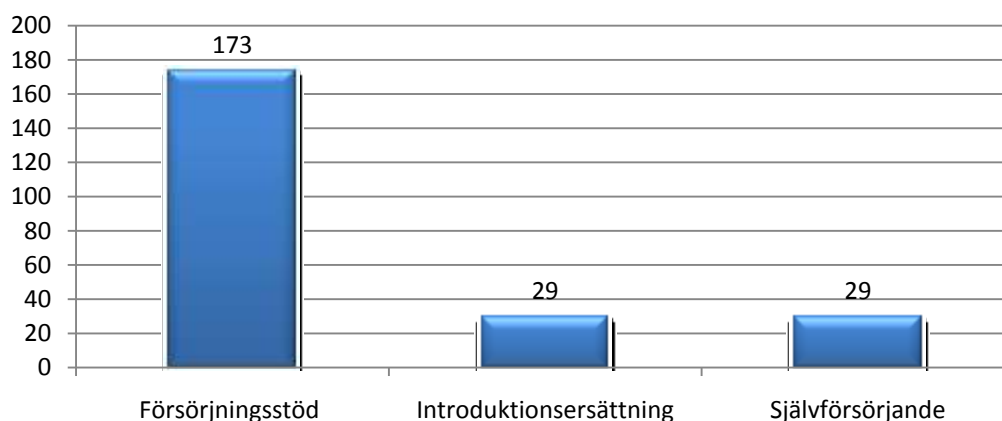
Jämfört med 2008 har de mest kortsiktiga boendalternativen, såsom hotell, lägenhetshotell, vandrarhem och tillfälligt inneboende minskat till förmån för något mer långsiktiga alternativ i mer hemlik miljö.

11. Insatser som planeras för att avhjälpa nuvarande boendesituation – en familj kan vara föremål för flera planerade insatser.

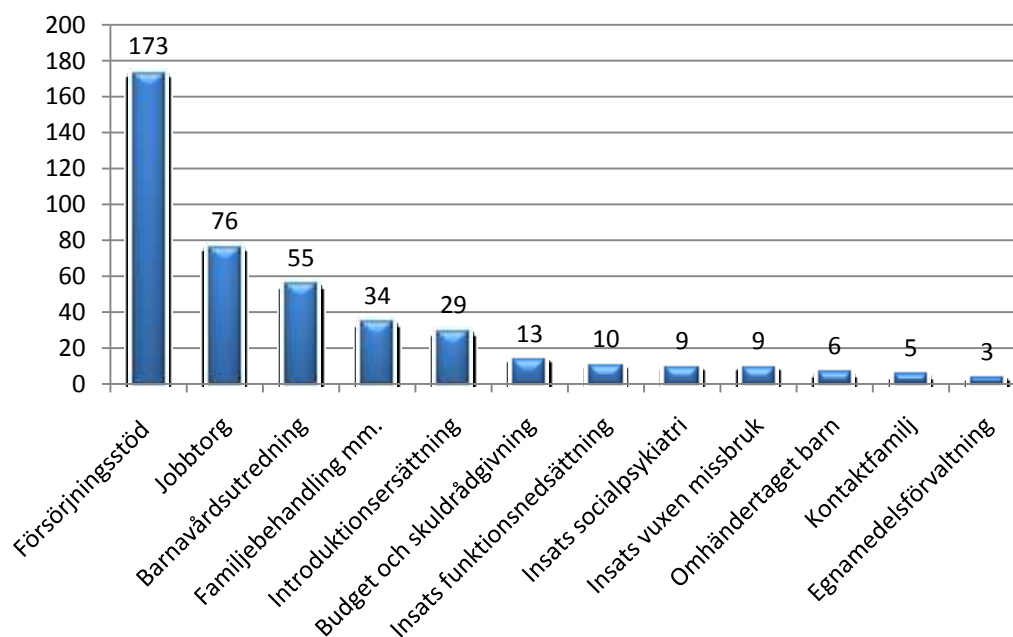
För 183 (81 %) familjer planerar socialtjänsten en eller flera insatser för att avhjälpa bostadssituationen. Den vanligaste insatsen är att ge råd och stöd att söka boende främst genom hjälp att kontakta bostadsförmedling och andrahandsförmedling. Man beviljar även ekonomiskt bistånd till köavgifter. För 42 familjer (19 %) planerar socialtjänsten inga särskilda insatser.

12. Familjernas försörjning

Jämfört med 2008 har såväl antalet som andelen familjer med försörjningsstöd ökat. Andelen familjer med försörjningsstöd har ökat från 74 % till 77 % och andelen självförsörjande familjer har minskat i motsvarande omfattning. Andelen familjer med introduktionsersättning är i princip oförändrad.

13. Socialtjänstens insatser i familjerna – en familj kan ha flera insatser

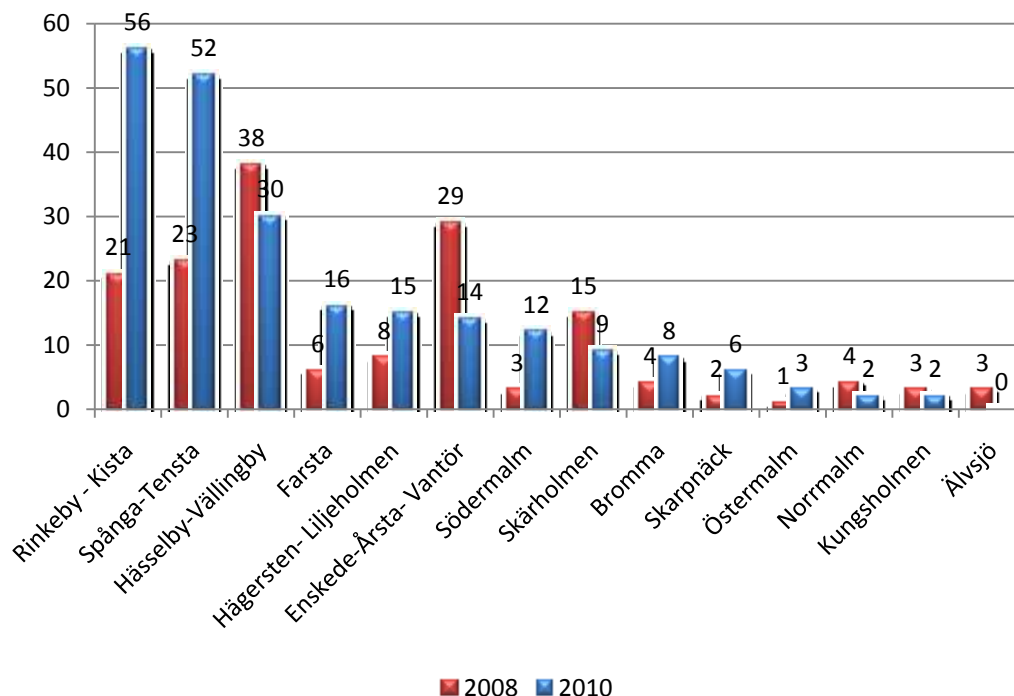

Det totala antalet insatser i de 225 familjerna är 422. 81 familjer (36 %) har enbart insats i form av försörjningsstöd eller introduktionsersättning. 77 familjer (34 %) har därutöver insatser inom Jobbtorg. Andelen familjer med ytterligare insatser från socialtjänsten är 30 % vilket är en minskning med 11 % jämfört med 2008.

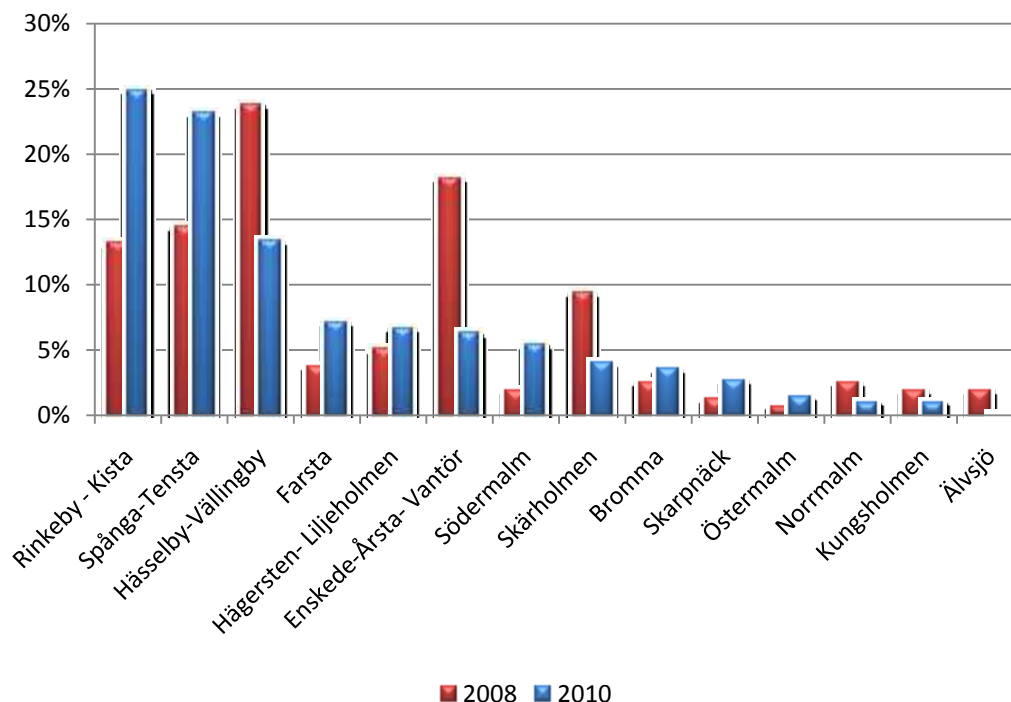

I 55 familjer (24 %) är barnet/barnen föremål för barnavårdutredning (utredning enligt 11 kap 1 och 2 §§ SoL) på grund av oro för barnens situation. 2008 var motsvarande siffra 52 familjer (33 %).

14. Antal familjer per stadsdelsförvaltning 2008 och 2010 – totalt antal 2008 = 160 och totalt antal 2010 = 225

15. Stadsdelsförvaltningarnas andel av det totala antalet familjer 2008 och 2010

Nära hälften (48 %) av familjerna återfinns inom två stadsdelsförvaltningar, Rinkeby-Kista och Spånga-Tensta. Även i förhållande till befolkningsstorleken dominerar dessa förvaltningar andelsmässigt. 2008 var spridningen större, då återfanns majoriteten av familjerna fördelade inom fem ytterstadsförvaltningar.

Förvaltningens synpunkter

Kartläggningen visar att ett stort antal barnfamiljer i Stockholm saknar den trygghet och kontinuitet som ett stadigvarande boende medför. Jämfört med kartläggningen 2008 har den redovisade gruppen ökat från 160 till 225 familjer och antalet berörda barn har ökat från 347 till 455.

I kartläggningen ingår även 75 familjer som bor i Stiftelsen Hotellhems särskilda bostäder för barnfamiljer. Det verkliga antalet familjer som bor i Hotellhem för barnfamiljer är dock 170 vilket innebär att 95 familjer saknas i stadsdelsförvaltningarnas redovisning och därmed saknas uppgifter om antalet barn och bakgrund i övrigt för dessa familjer. Detta medför att uppgifterna för 2008 och 2010 inte är helt jämförbara då årets kartläggning inte är heltäckande. Det verkliga antalet barnfamiljer bör vara minst 320.

Bostadsmarknaden

Det framgår tydligt att flyktingfamiljer är överrepresenterade bland familjerna. Det gäller inte enbart nyanlända utan mer än hälften har ännu inte etablerat sig på bostadsmarknaden efter tre år eller mer räknat från uppehållstillstånd. Av kartläggningen framgår också att andelen som saknat stadigvarande boende under lång tid, 10 månader eller längre, ökat jämfört med kartläggningen 2008. Detta visar att det tar mycket lång tid att etablera sig på bostadsmarknaden i Stockholm och att tiden tenderar att öka.

Rinkeby- Kista och Spånga- Tensta stadsdelsförvaltningar står för nästan hälften av samtliga kartlagda familjer, vilket kan förklaras av att inflyttningen av flyktingfamiljer till Stockholm främst är koncentrerad till de ytterstadsområden där det sedan tidigare bor många landsmän och anhöriga som man söker sig till. För dessa förvaltningar medför det både stora kostnader och krävs omfattande personalresurser för att lösa den många gånger akuta boendefrågan för dessa familjer. För flyktingar som söker sig till Stockholm är den osäkra boendesituationen sannolikt främst en fråga om brist på tillgängliga bostäder.

Möjligheten till EBO (eget boende) i det svenska flyktingmottagandet innebär att nyanlända flyktingar kan tacka nej till erbjuden förläggningsplats eller kommunplacering med hänvisning till att man kan ordna boendet på egen hand. I Stockholmsområdet handlar det då framförallt om tillfälliga bostadslösningar som inneboende eller olaga andrahandsboende, ofta kombinerat med orimlig trångboddhet. En familj som valt att bosätta sig i Stockholm under dessa förutsättningar har oftast saknat alternativ om de inte kan bo kvar, och har vänt sig till socialtjänsten för att få hjälp med sin boendesituation.

Den nya lagstiftningen om etableringsinsatser och etableringsinsättning kan innebära en möjlighet att delvis komma tillrätta med bostadsproblemen för de flyktingar som fått sitt uppehållstillstånd efter den 1 november 2010. Etableringsreformen innebär sammanfattat att Arbetsförmedlingen övertar ansvaret för samordning av insatser som ska leda till att nyanlända flyktingar så snabbt som möjligt lär sig svenska, kommer i arbete och klarar sin egen försörjning. Arbetsförmedlingen ansvarar för att ta fram bosättningsunderlag och anvisa till en kommun för de personer som har rätt till etableringsplan och behöver stöd med att hitta boende. Om den nyanlände efter att ha beviljats uppehållstillstånd inte kan bo kvar i det EBO-boende han eller hon hänvisat till i samband med beviljat tillstånd och kommunplacering, kan den nyanlände vända sig till Arbetsförmedlingen inom 6 månader för att få ett annat bosättningsalternativ i annan kommun där tillgången på bostäder är bättre.

Avhysningar

Om den osäkra boendesituationen för flyktingar främst är en fråga om brist på tillgängliga bostäder, rör det sig bland familjer med svenskt ursprung av allt att döma i större omfattning om en mer komplex social problematik. Familjer med svenskt ursprung dominerar när det gäller avhysningar och kartläggningen visar att många av dessa familjer har mer omfattande insatser från socialtjänsten.

Sammantaget kan konstateras att den osäkra boendesituationen bland de kartlagda barnfamiljerna till mindre del beror på avhysningar och i högre grad att familjerna aldrig kommit in på stadens bostadsmarknad. Dessa uppgifter överensstämmer i hög grad med resultaten från kartläggningarna 2004 och 2008. Resultatet stöds även av den forskning som bedrivits kring avhysningar och bostadslöshet samt av kartläggningar som genomförts i övriga landet. Det saknas uppgifter om hur många familjer som blivit av med andrahandskontrakt p.g.a. att förstahandshyresgästen avhysts från bostaden.

Försörjning

Andelen av familjerna som har behov av försörjningsstöd har ökat. Detta kan bero på att många av familjerna är nyanlända och att den osäkra boendesituationen försenar introduktionen i samhället och arbetslivet. Den osäkra boendesituationen påverkar även barnens möjlighet till trygghet och stabil skolgång. Ur ett barnperspektiv innebär detta, samt föräldrarnas utanförskap, en riskfaktor för ogynnsam utveckling i framtiden.

Kvinnofrid

Jämfört med 2008 har andelen familjer där boendesituationen förorsakats av separation eller familjevåld minskat något. Det är dock fortfarande en betydande orsak till en osäker boendesituation, framförallt för kvinnor med barn, och gäller både för hushåll med svensk och med utländsk bakgrund. Det förekommer exempelvis att kvinnan och barnen har fått lämna bostaden medan mannen som har kontraktet på lägenheten sitter kvar i denna trots att den part som har störst behov har rätt att bo kvar. I arbetet med kvinnofridsproblematisering är det viktigt att uppmärksamma detta och stödja kvinnor med barn att rättsligt driva sin rättighet att bo kvar i den gemensamma bostaden.

Socialtjänstens insatser

När det gäller socialtjänstens insatser för att avhjälpa den osäkra boendesituationen är det vanligast att ge familjerna råd och stöd i att söka boende. Detta innebär främst hjälp med att kontakta bostadsförmedlingen och

andrahandsförmedlingar samt att bevilja bistånd till förmedlingsavgifter. Man ger även information om, och hjälp med, att söka bostad i andra kommuner.

Socialtjänsten har vissa möjligheter att under en övergångstid ordna mer eller mindre godtagbara boenden för barnfamiljer. SHIS nya platser har sannolikt medfört att fler familjer har kunnat erbjudas något mer långsiktiga alternativ i en mer hemlik miljö. Många familjer har dock svårigheter att komma vidare till en reguljär bostad, trots att det krävs att de är aktivt bostadssökande, och stadsdelsförvaltningarnas efterfrågan på lägenheter är större än tillgången.

Försöks- och träningslägenheter som inte primärt är avsedda att vara en resurs för barnfamiljer, används i vissa särskilda fall när familjens problem inte primärt är ett bostadsproblem och det finns omfattande behov av särskilt stöd. Enligt kartläggningen bodde 41 familjer i försöks- eller träningslägenhet i september 2010, en ökning jämfört med 2008.

Stadsdelsförvaltningen kan i vissa fall även erbjuda jourlägenheter, men problemet är att dessa bostäder, som framförallt är tänkta som resurser att användas under en kortare tid, blir långvariga placeringar då familjerna inte kan få bostäder på den öppna bostadsmarknaden. Socialtjänsten har även möjlighet att erbjuda särskilda insatser i de fall problemet inte enbart är en bostadsfråga, t.ex. att erbjuda skyddade boenden för kvinnor som utsatts för våld eller hot om våld av sina partners samt deras barn. Socialtjänsten kan också i varierande omfattning stödja kvinnor i samband med separation. För familjer med annan komplex problematik kan insatser i form av missbrukarvård, kontakt med psykiatri och insatser från socialtjänstens socialpsykiatriska enheter och/eller placering av barnen vara nödvändiga.

Att förebygga vräkningar är en mycket angelägen fråga för socialtjänsten och staden arbetar aktivt med denna fråga. När det gäller situationen för de familjer som ingår i kartläggningen bedömer dock förvaltningen att vräkningsförebyggande insatser enbart är en del av lösningen eftersom det stora flertalet aldrig kommit in på den reguljära bostadsmarknaden. Hushållsekonomisk rådgivning samt budget- och skuldrådgivning är dock viktiga insatser för personer som har svårt att hantera sin ekonomi eller behöver hjälp med ekonomisk sanering.

Under förutsättning att familjerna inte har hyresskulder och det finns särskilda skäl kan socialtjänsten medverka till ansökan om förtur till bostad hos bostadsförmedlingen. Ett problem i sammanhanget är att även om en familj har

särskilda behov och beviljas förtur i bostadskön kan de nekas kontrakt för att de saknar fast inkomst.

Mångas ansvar

Sammantaget bedömer förvaltningen att bristen på stadigvarande boenden för barnfamiljer är en mycket komplex fråga. Det finns en mängd orsaker till att familjer saknar ett hem och det fordras ett flertal olika insatser för att bostadslösheten ska kunna motverkas. Problemet måste ses ur ett brett perspektiv och inte enbart betraktas som en socialpolitisk fråga och en angelägenhet för kommunens socialtjänst. Problemet kan vara såväl individuellt som strukturellt och kräver lösningar av många samverkande aktörer. Detta gäller både på politisk nivå och på verksamhetsnivå.

Även om kommunen har det yttersta ansvaret för att de som vistas i kommunen får det stöd och den hjälp som de behöver har socialtjänsten inget generellt ansvar för att lösa bostadssituationen för barnfamiljer. Däremot ställs socialtjänsten många gånger inför fullbordat faktum och tvingas medverka till nödlösningar för att avhjälpa barnfamiljers akuta bostadslöshet. Att avhjälpa bostadsbristen är i högsta grad en bostadspolitisk fråga. Arbetsmarknads- och integrationspolitiken har också stor betydelse i sammanhanget för att hjälpa människor till egen försörjning och integrering i samhället.